

Asko Ensemble

dirigent: Lucas Vis

Christine Whittlesey, sopraan

Alexander Raskatov (1943) : Sentimentele sequensen (1986)

Alexander Knaifel (1943) : Da! (1980)

pauze

Sofia Goebaidolina (1931) : Hommage à T.S. Eliot (1987)

18 juni, 15.00 uur

co-productie Holland Festival/De Ijsbreker/NOS-radio

HOMMAGE A T.S. ELIOT

gedeelten uit de cyclus **Four Quartets**:

Time and the bell have buried the day,
The black cloud carries the sun away.
Will the sunflower turn to us, will the clematis
Stray down, bend to us; tendril and spray
Clutch and cling?
Chill
Fingers of yew be curled
Down on us? After the kingfisher's wing
Has answered light to light, and is silent, the light is still
At the still point of the turning world.

uit Burnt Norton (1935)

The chill ascends from feet to knees,
The fever sings in mental wires.
If to be warmed, then I must freeze
And quake in frigid purgatorial fires
Of which the flame is roses, and the smoke is briars.

The dripping blood our only drink,
The bloody flesh our only food:
In spite of which we like to think
That we are sound, substantial flesh and blood-
Again, in spite of that, we call this Friday good.

uit East Coker (1940)

Sin is Behovely,
But all shall be well and
All manner of thing shall be well.
When the tongues of flame are in-folded
Into the crowned knot of fire
And the fire and the rose are one.

uit Little Gidding (1942)

T. S. Eliot

ASKO ENSEMBLE

Het Asko Ensemble is een groep musici die zich uitsluitend richt op uitvoering van muziek uit de twintigste eeuw. Vooral de allernieuwste ontwikkelingen op het gebied van de hedendaagse muziek hebben de aandacht van dit ensemble, dat daarbij samenwerkt met dirigenten als Péter Eötvös, Oliver Knussen, Reinbert de Leeuw, Ingo Metzmacher, David Porcelijn en Lucas Vis. De programma's van het Asko Ensemble hebben een projectmatig karakter en zijn in principe thematisch van opzet. Zo kwamen in de afgelopen jaren projecten tot stand rond het werk van Elliott Carter, Brian Ferneyhough, Karlheinz Stockhausen, Yannis Xenakis en Edgard Varèse. Het Asko Ensemble gaf concerten in heel Europa. In het komende seizoen liggen onder meer een concert in Warschau en acht concerten in Engeland in het verschiet.

Leonore Pameijer:	fluiten
Marieke Schut:	hobo/althobo
Peter Eggenhuizen:	klarinetten
Guus Dral:	fagot/contrafagot
Jan Harshagen:	hoorn
Hendrik Jan Lindhout:	trompetten
Toon van Ulsen:	trombone
Peppie Wiersma:	slagwerk
Steef van Oosterhout:	slagwerk
Jan Erik van Regteren Altena:	viool
Erik Kromhout:	viool
Rena Scholtens:	altviool
Viola de Hoog:	cello
Pieter Smithuysen:	contrabas

LUCAS VIS

Lucas Vis werd geboren in Amsterdam, waar hij aan het conservatorium studeerde. Op twintigjarige leeftijd nam hij deel aan een dirigentencursus van Bruno Maderna in Salzburg. Maderna nodigde hem vervolgens uit als zijn assistent bij de dirigentencursus in 1969. In 1971 won hij de Koussevitsky-prijs in Tanglewood.

Vis dirigeerde onder meer uitvoeringen van Maderna's opera **Satyricon** in de Scala in Milaan. Hij was als dirigent werkzaam bij alle belangrijke Nederlandse orkesten, zoals het Concertgebouw Orkest, het Residentie Orkest en het Rotterdams Philharmonisch Orkest. In het buitenland dirigeerde hij orkesten in Engeland, Duitsland, Frankrijk en Italië.

Van 1976 tot 1979 was Vis muzikaal directeur van het Nederlands Ballet Orkest. Vervolgens werd hij aangesteld als vaste dirigent van het Brabants Orkest, een post die hij drie jaar bekleedde. In 1985 maakte hij zijn debuut bij de Nederlandse Opera in **Faust** van Konrad Boehmer en **Naima** van Theo Loevendie. In 1986 dirigeerde hij bij de opening van het Amsterdamse Muziektheater **Ithaka** van Otto Ketting, gevolgd door **Max en de Maximons** van Oliver Knussen, **Dr. Faust** van Busoni en **Madama Butterfly** van Puccini.

In 1987 was Lucas Vis de dirigent bij de opening van het nieuwe gebouw van het Nederlands Dans Theater in Den Haag. In 1988 dirigeerde hij **Woutertje Pieterse**, een opera die Konrad Boehmer componeerde ter gelegenheid van de opening van de nieuwe schouwburg in Rotterdam. Momenteel is Lucas Vis chef-dirigent en artistiek leider van het Noordhollands Philharmonisch Orkest.

CHRISTINE WHITTLESEY

Christine Whittlesey groeide op in Boston. Zij studeerde er piano en zang en won op 21-jarige leeftijd de New England Regional Metropolitan Opera Auditions. Zij begon haar carrière met opera-producties in Boston, Washington en Santa Fe. Ook werkte zij samen met verschillende kamermuziek-ensembles, zoals Pro Musica Antiqua uit New York.

Sinds 1981 woont Christine Whittlesey in Duitsland. Zij was werkzaam bij vele opera-gezelschappen, onder meer in Berlijn en Bazel. Haar favoriete rollen zijn die van Suzanna in **Le Nozze di Figaro** en Konstanze in **Die Entführung aus dem Serail**. Naast opera gaf zij concerten tijdens bekende Europese festivals, zoals die in Wenen, Berlijn, Salzburg, Straatsburg en Warschau. Zij is een regelmatig terugkerende gast in de Musikverein in Wenen en bij de Duitse en Oostenrijkse radio.

Christine Whittlesey is vooral bekend door haar uitvoeringen van hedendaagse muziek en het liederen-repertoire. Zij werkte samen met dirigenten als Pierre Boulez en Michael Gielen en met ensembles als Ensemble Modern, Ensemble InterContemporain en Ensemble Kontrapunkte. Onlangs verscheen een uitvoering van de **Hommage à T. S. Eliot** van Sofia Goebaidolina op compact disc, waaraan Christine Whittlesey haar medewerking verleende.